

**ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**
**The Needs for Life Quality Development of the Disabled in Sanam Chai Subdistrict
Administrative Organization, Bang Sai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province**

อัญญา เจียนรัมย์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับความต้องการของคนพิการต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต 3) เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 63 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าสถิติที่ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ด้านการศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอาชีพและรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด
2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสาเหตุความพิการ ที่แตกต่างกันไม่ทำให้ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการแตกต่างกัน แต่ลักษณะความพิการที่แตกต่างกัน ทำให้ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรดำเนินการ ดังนี้ 1) จัดให้มีการฝึกอบรม เพื่อให้มีความรู้ในด้านสุขภาพร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอาชีพ และด้านรายได้ 2) จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาสำหรับคนพิการ 3) ปรับปรุงที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมและจัดสิ่งจำเป็นในชีวิตให้คนพิการ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the needs for life quality development of the disabled, 2) to compare the personal aspect with the life quality of disabled and 3) to suggest the ways and mean to improve the life quality of disabled. The sample were 63 disabled who registered with Phra Nakhon Si Ayutthaya Social and Human development office. The tool for data collection was questionnaire. The statistics used for data analysis were percentage, means, standard deviation, t-test and One-way ANOVA with .05 significant level.

The findings of this research were as follows:

1. The needs for life quality development of the disabled in overall were in the high level. While considered in detail found that the aspect of physical and mental health, residence environment, education and facilities were also at high levels. The occupation and income were at moderate levels, and social participation was at the lowest level.
2. The result of comparison found that the different sex, age, status, education, occupation, monthly income and the cause of disability were not affected the needs for life quality development. But the different types of disability affected the different needs for life quality development of the disabled at .05 level of significant.
3. The recommendation for improvement of the needs of life quality development of disabled in Sanam Chai Subdistrict Administrative Organization consisted of: 1) The training for knowledge providing about personal health, mental, occupation and income should be organized, 2) The education fund for disabled should be setting up and 3) The accommodation, environment and necessities of disabled life should be improved.

¹ นักศึกษา ปริญญาตรี ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, อีเมล: anunyaa@hotmail.com

ข้อมูลบทความ

ส่งบทความ 10 เมษายน 2557
 ตอรับ 2 กรกฎาคม 2557
 เผยแพร่ออนไลน์ 15 กรกฎาคม 2557

คำสำคัญ

ความต้องการ
 คุณภาพชีวิต
 คนพิการ
 การพัฒนา
 The Needs
 Life Quality
 Disabled
 Development

บทนำ

คนพิการจัดเป็นทรัพยากรบุคคลสำคัญกลุ่มหนึ่งของประเทศที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีทั้งคนพิการที่พิการมาแต่กำเนิดและพิการภายหลัง แต่ความพิการเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนในสังคมไม่พึงปรารถนาให้เกิดขึ้น แต่เมื่อเกิดขึ้นหรือเป็นแล้วก็เป็นสิ่งที่ทุกคนในสังคมจะต้องช่วยกันดูแล ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนคนพิการ ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขเสมือนบุคคลทั่วไป ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระราชทานไว้เมื่อวันศุกร์ที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2517 ความตอนหนึ่งว่า “งานช่วยเหลือคนพิการนี้ ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้พิการไม่ได้อยากจะเป็นผู้พิการ และอยากช่วยเหลือตนเอง ถ้าเราไม่ช่วยเขาให้สามารถปฏิบัติงานอะไรเพื่อชีวิตและเศรษฐกิจของครอบครัว จะทำให้เกิดสิ่งที่หนักในครอบครัว หนักแก่ส่วนรวม ฉะนั้น นโยบายที่จะทำก็คือ ช่วยเขาให้ช่วยเหลือตนเองได้ เพื่อจะทำให้เขาสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคม” (สุจินต์ สว่างศรี, 2550, 1)

การที่คนพิการมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องให้การดูแลช่วยเหลือ และให้บริการอย่างทั่วถึง ตามสิทธิขั้นพื้นฐานที่คนพิการพึงได้รับ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ที่ได้กำหนดสิทธิและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศักดิ์ศรีความเท่าเทียมกันของมนุษย์ คนพิการ รวมทั้งสิทธิทางการเมือง การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีบทบัญญัติสำหรับคนพิการ ระบุถึงการขจัดข้อจำกัดต่างๆ ที่กีดกันการใช้สิทธิคนพิการที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการทางสังคมทุกด้าน รวมทั้งสิทธิของคนพิการที่ควรมีในฐานะที่เป็นพลเมืองของประเทศไว้ตามมาตรา 54 ที่กำหนดให้บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ บุคคลวิกลจริต ย่อมได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ และตามมาตรา 80 (1) ที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวทางนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม โดยคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาลดอุปสรรค ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งมีความ

สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ที่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง และมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการฉบับที่ 4 (พ.ศ.2555-2559) ที่มุ่งเน้นการสร้างสังคมบูรณาการ เพื่อคนพิการและทุกคนในสังคม โดยให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการ สร้างสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร โดยให้องค์กรทุกภาคส่วนรวมถึงองค์กรธุรกิจเอกชนจัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ ได้จากสภาพแวดล้อม เทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสาร สร้างพลังอำนาจให้คนพิการสามารถเข้าถึงบริการต่างๆ รวมถึงสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่คนพิการเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ สร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการและเครือข่าย ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านคนพิการอย่างเป็นระบบ (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2552, 1)

ปัจจุบันรัฐบาลได้ตระหนัก และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการมากขึ้น เนื่องจากสภาพของความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม จึงสนับสนุนส่งเสริมให้คนพิการได้รับความคุ้มครอง สงเคราะห์ พื้นฟูสมรรถภาพ โดยวิธีการทางการแพทย์ การศึกษา อาชีพ และสังคม การพัฒนาและแก้ไขปัญหอุปสรรคทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนส่งเสริมให้คนพิการได้รับสิทธิและโอกาสในด้านต่างๆ ให้สามารถดำรงชีวิตประกอบอาชีพ มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมที่เท่าเทียมกับคนทั่วไป รวมทั้งส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน ชุมชน และครอบครัว เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมากขึ้น โดยมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 ที่มุ่งเน้นให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ซึ่งในมาตรา 21 บัญญัติไว้ว่า เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนดระเบียบ หรือประกาศ แล้วแต่กรณีให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 มาตรา 67 (6) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องส่งเสริมการ

พัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ นอกจากนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบหลายหน่วยงานได้กำหนดแนวทาง และนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ส่งเสริมให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมรับผิดชอบดำเนินงานการหาแนวทางและมาตรการที่สำคัญเพื่อส่งเสริมให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดี (อลงกรณ์ อรรคแสง, 2547, 2)

การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น นับวันจะทวีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากได้มีการจัดแบ่งภารกิจระหว่างรัฐบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ภายใต้การกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 (1) ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง โดยการส่งเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ดังนั้น การกระจายอำนาจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเป็นอย่างมาก ซึ่งสถิติข้อมูลของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่จดทะเบียนคนพิการกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีจำนวน 63 คน จำแนกตามประเภทความพิการได้ ดังนี้ 1) ความพิการทางการมองเห็น 4 คน 2) ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย 9 คน 3) ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย 29 คน 4) ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรมหรือออทิสติก 8 คน 5) ความพิการทางสติปัญญา 9 คน 6) ความพิการทางการเรียนรู้ 4 คน

จากสภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย มีเพียงการจ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพความพิการ และสวัสดิการอื่นเพียงเล็กน้อย ช่วยเหลือเท่านั้น ซึ่งยังไม่ครอบคลุมความจำเป็นพื้นฐานของการใช้ชีวิตประจำวันของคนพิการ ไม่ว่าจะเป็นด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสังคม และจากสภาพปัญหาของคนพิการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความต้องการต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับความต้องการของคนพิการต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ คนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 63 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ลักษณะความพิการ สาเหตุความพิการ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามกรอบการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการใน 6 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ
- 2) ด้านอาชีพและรายได้
- 3) ด้านการศึกษา
- 4) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม
- 5) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- 6) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สร้างตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ลักษณะความพิการ สาเหตุความพิการ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สร้างตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แนวคิดที่เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 สร้างแบบสอบถามความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แบ่งเป็น 6 ด้าน คือ ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ด้านอาชีพและรายได้ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม

4.3 นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้น เสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (IOC)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 63 ชุด ไปสอบถามคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย แล้วนำแบบสอบถามที่ได้กลับมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ตรวจสอบแล้วไปวิเคราะห์ผลการศึกษา

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ตรวจสอบแล้วมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคนพิการ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ

7.2 วิเคราะห์ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

7.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการของคนพิการกับการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปัจจัยส่วนบุคคลใช้สถิติอ้างอิง ได้แก่ t-test และ One-way ANOVA โดยการใช้เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-60 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท มีลักษณะความพิการทางการเคลื่อนไหว/ทางกาย และมีสาเหตุความพิการเกิดจากการเจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ

2. ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ

ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจมากเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ด้านการศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาชีพและรายได้ และด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ดังแสดงตามตาราง

ตารางแสดงความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ

ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ	ระดับความต้องการ		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ	4.17	0.25	มาก
2. ด้านอาชีพและรายได้	3.22	0.99	ปานกลาง
3. ด้านการศึกษา	3.74	0.83	มาก
4. ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	3.92	0.60	มาก
5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.64	0.99	มาก
6. ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม	1.77	0.22	น้อยที่สุด
รวม	3.41	0.33	มาก

3. การเปรียบเทียบความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ

ผลการเปรียบเทียบความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความต้องการโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีอายุต่างกันมีความต้องการโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอายุสูงกว่า 60 ปี มีความต้องการด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่า ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี อายุ 21-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ที่มีสถานภาพต่างกันมีความต้องการโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ และสถานภาพสมรส มีความต้องการด้านการศึกษา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความต้องการโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีลักษณะความพิการต่างกัน มีความต้องการโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีลักษณะความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรมหรือออทิสติกลักษณะความพิการทางสติปัญญา ลักษณะความพิการทางการเรียนรู้ มีความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่า ผู้ที่มีลักษณะความพิการทางการเคลื่อนไหว/ทางกาย และผู้ที่มีลักษณะความพิการทางการเคลื่อนไหว/ทางกาย มีความต้องการ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าผู้ที่มีลักษณะความพิการทางการได้ยิน/สื่อความหมาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ที่มีสาเหตุความพิการต่างกัน มีความต้องการโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีสาเหตุความพิการจากการเจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ มีความต้องการด้านอาชีพและรายได้ ด้านการศึกษา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มากกว่าผู้ที่มีสาเหตุความพิการมาแต่กำเนิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

จากผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ด้านอาชีพและรายได้ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ดังนี้

1. ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ คนพิการต้องการให้มีแพทย์ นักจิตวิทยา อสม. ออกไปพบปะพูดคุยกับคนพิการ เช่น การแนะนำเรื่องกายภาพบำบัด การตรวจร่างกายประจำเดือน เพื่อให้มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ดี

2. ด้านอาชีพและรายได้ คนพิการต้องการให้มีการส่งเสริมอาชีพตามความสามารถของคนพิการ เช่น การขายสลากกินแบ่งรัฐบาล ขายผ้า ขายของชำ นวดแผนโบราณ ทำดอกไม้จันทน์ ดอกไม้ประดิษฐ์ เพื่อช่วยเหลือให้คนพิการมีงานทำ และต้องการเงินทุนในการประกอบอาชีพ

3. ด้านการศึกษา คนพิการต้องการให้มีเงินทุนการศึกษาสำหรับคนพิการ และจัดให้มีครูมาสอนหนังสือหรือแนะนำในด้านอื่นแก่คนพิการที่บ้าน โดยเฉพาะคนพิการที่เป็นเด็ก

4. ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมคนพิการ ต้องการให้มีการจัดหาและดูแลที่อยู่อาศัยของคนพิการให้มีความมั่นคงแข็งแรง ต้องการให้มีการช่วยเหลือคนพิการหรือครอบครัวคนพิการในการปรับปรุงซ่อมแซมห้องน้ำของคนพิการ และต้องการให้ปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมกับคนพิการ

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คนพิการต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการตามลักษณะความพิการ เช่น ไม้เท้า รถเข็น รถโยก รถนั่ง เติียงนั่ง

6. ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม คนพิการต้องการโอกาสในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม และต้องการให้จัดตั้งชมรมคนพิการ เพื่อจะได้เป็นที่ปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านอาชีพและรายได้ที่อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญฤทัย เกตุหอม (2555) ที่วิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า คนพิการมีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจสำหรับคนพิการเป็นความจำเป็นอันดับแรกในการแก้ไขหรือปรับปรุงสภาพความพิการที่ทุกคนต้องได้รับ และคนพิการทุกคนต้องการที่จะมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ดี จึงส่งผลให้ความต้องการด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญฤทัย เกตุหอม (2555) ที่วิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านอาชีพและรายได้ ผลการวิจัยพบว่า คนพิการ

มีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอาชีพและรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความพิการเป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ และคนพิการส่วนใหญ่ได้รับเบี้ยยังชีพเป็นประจำ ประกอบกับคนพิการส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ทำให้ขาดความรู้ความสามารถ ขาดทักษะเฉพาะด้าน ส่งผลต่อการเลือกประกอบอาชีพ จึงทำให้ความต้องการด้านอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) ที่วิจัยเรื่อง ความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการด้านอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนพิการเห็นว่าการศึกษาที่ตนได้รับมาก่อนนั้นยังไม่เพียงพอ เนื่องจากคนพิการส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งระดับการศึกษานั้นจะส่งผลต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ หากว่าคนพิการมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นกว่านี้ ก็จะทำให้คนพิการมีงานทำ มีรายได้ สามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ และทำให้คนพิการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงส่งผลให้ความต้องการด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญฤทัย เกตุหอม (2555) ที่วิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนพิการส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีรายได้จากเบี้ยยังชีพและบุตรหลานให้ต่ำกว่าเดือนละ 2,000 บาท ซึ่งทำให้คนพิการไม่มีเงินเพียงพอที่จะนำมาซ่อมแซมหรือปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของตนให้มีความมั่นคง ปลอดภัยและเหมาะสมกับสภาพความพิการของตน จึงส่งผลให้ความต้องการด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญฤทัย เกตุหอม (2555) ที่วิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสิ่ง

อำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนพิการเห็นว่า สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ไม่ว่าจะเป็นรถโยก/รถเข็น ทางลาด ราวจับทั้งสองข้าง ห้องน้ำคนพิการ ที่จอดรถสำหรับคนพิการ ป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่บอกประเภทคนพิการ เพื่อให้คนพิการเข้ารับบริการได้อย่างรวดเร็วขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ จะช่วยทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนพิการดีขึ้น มีความเสมอภาค และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้เช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป จึงส่งผลให้ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทินี ตรีภคระการ (2555) ที่วิจัยเรื่อง ความต้องการสวัสดิการเบี้ยความพิการของผู้พิการในอำเภอลาดสำราญ จังหวัดตรัง ผลการวิจัยพบว่าคนพิการมีความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพความพิการเป็นอุปสรรคต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม และคนพิการเห็นว่า สภาพความพิการของตนจะทำให้สังคมรังเกียจและไม่ยอมรับศักยภาพของคนพิการ จึงไม่กล้าที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการต่างๆ ของสังคม จึงส่งผลให้ความต้องการด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ คงอรุณ (2553) ที่วิจัยเรื่อง การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองนวมัว อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมน้อยที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชัย ใฝ่พงษ์ (2554) ที่วิจัยเรื่อง การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายของเทศบาลตำบลไทรน้อย อำเภอนิคมบ่งพร จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ คนพิการต้องการให้

มีแพทย์ นักจิตวิทยา อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านออกไปพบปะพูดคุยกับคนพิการ เช่น การแนะนำเรื่องกายภาพบำบัด การตรวจร่างกายประจำเดือน เพื่อให้มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ดี องค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัยควรประสานงานกับแพทย์ โรงพยาบาลบางไทร หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสนามชัย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านแปง อสม. ตำบลสนามชัย และอสม. ตำบลบ้านแปง เพื่อบูรณาการความร่วมมือให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนให้คำปรึกษา หรือคำแนะนำแก่คนพิการ การจัดหาอุปกรณ์ การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลคนพิการ และการออกเยี่ยมบ้านเพื่อเฝ้าระวังคนพิการ

2. ด้านอาชีพและรายได้ คนพิการต้องการให้มีการส่งเสริมอาชีพตามความสามารถของคนพิการ เช่น การขายสลากกินแบ่งรัฐบาล ขายผ้า ขายของชำ นวดแผนโบราณ ทำดอกไม้จันทน์ ดอกไม้ประดิษฐ์ เพื่อช่วยเหลือให้คนพิการมีงานทำ และต้องการเงินทุนในการประกอบอาชีพ องค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัยควรประสานงานสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอบางไทร วิทยากรท้องถิ่น เพื่อจัดฝึกอบรมอาชีพให้กับคนพิการ ส่วนเรื่องเงินทุนในการประกอบอาชีพ ควรจัดตั้งกองทุนในการกู้ยืมหรือขอกู้ยืมจากสำนักงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ด้านการศึกษา คนพิการต้องการให้มีเงินทุนการศึกษาสำหรับคนพิการ และจัดให้มีครูมาสอนหนังสือหรือแนะนำในด้านอื่นแก่คนพิการที่บ้าน โดยเฉพาะคนพิการที่เป็นเด็ก องค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัยควรให้การสนับสนุนโดยการจัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาสำหรับบุตรคนพิการ ส่วนเรื่องการจัดตั้งครูมาสอนที่บ้าน ควรประสานโรงเรียนวัดสนามไชย โรงเรียนบางไทร เพื่อเป็นการช่วยเหลือ สนับสนุน คนพิการให้มีความรู้ความสามารถ และมีการศึกษาที่ดี

4. ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม คนพิการต้องการให้มีการจัดหาและดูแลที่อยู่อาศัยของคนพิการให้มีความมั่นคงแข็งแรง ต้องการให้มีการช่วยเหลือคนพิการหรือครอบครัวคนพิการในการปรับปรุงซ่อมแซมห้องน้ำของคนพิการ และต้องการให้ปรับปรุง ซ่อมแซม สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมกับคนพิการ องค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัยควรสำรวจที่อยู่อาศัยและห้องน้ำที่ชำรุดทรุดโทรมของคนพิการ เพื่อที่จะดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมต่อไป บางส่วนอาจจะขอสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คนพิการต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการตามลักษณะความพิการ เช่น ไม้เท้า รถเข็น รถโยก รถนั่ง เติียงนั่ง องค์กรบริหารส่วนตำบลสนามชัยควรประสานงานโรงพยาบาลบางไทรหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการตามลักษณะความพิการของแต่ละบุคคล

6. ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมคนพิการต้องการโอกาสในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม และต้องการให้จัดตั้งชมรมคนพิการ เพื่อจะได้เป็นที่ปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน องค์กรบริหารส่วนตำบลสนามชัย ควรดำเนินการจัดกิจกรรมให้คนพิการได้มีส่วนร่วมมากขึ้น และจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตทุกด้านอย่างมีความต่อเนื่อง โดยให้มีความเหมาะสมกับลักษณะความพิการของแต่ละบุคคล และควรดำเนินการจัดตั้งชมรมคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ทำให้เกิดความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี

7. จากผลการวิจัยเรื่องความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยเห็นสมควรเสนอโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จำนวน 4 โครงการ ดังต่อไปนี้

1. โครงการอบรมความรู้เบื้องต้นในการดูแลคนพิการที่ดูแลตนเองไม่ได้
2. โครงการฝึกอบรมอาชีพให้กับคนพิการ
3. โครงการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้กับคนพิการ
4. โครงการจัดตั้งชมรมคนพิการ

เอกสารอ้างอิง

- ณฤทัย เกตุหอม. (2555). ความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เบญจวรรณ คงอรุณ. (2553). การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองนมวัว อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิชัย ไม้พงษ์. (2554). การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายของเทศบาลตำบลไทรน้อย อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก.

การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุจินต์ สว่างศรี. (2550). การส่งเสริมอาชีพคนพิการทางสติปัญญาของโรงเรียนลพบุรีปัญญาคุณ จังหวัดลพบุรี. โครงการวิจัยตามแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

สุธินี ตรังคระการ. (2555). ความต้องการสวัสดิการเบี้ยความพิการของผู้พิการในอำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2552). ประกาศพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง ประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

อลงกรณ์ อรรถแสง. (2547). พัฒนาการการจัดโครงสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอื้องทิพย์ ไตรบำรุง. (2550). การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.